Curtea și orașul, țară și pămînt!
Astéptă cu grózā trist desnodămînt!
Prea sfântul soseșce . . Vaĭ câtă durere!
Mulțime, adunată . . . privesce'n tăcere . . .
Deschisă-ĭ intrarea . . . Printre căpitanĭ,
Teoctist pătrunde, gârbovit de anĭ

. . . .

. . . .

Pe-un pat mare, negru, de lemn de-abanos,
Un sfânt pare Ștefan . . bĕtrân, . . . cuvios. . .
Stejarul cel falnic . . căḑu de furtună . .
Pe mórte e Leul . . glasu-ĭ nu maĭ tună . . .
Fața luĭ slăbită-ĭ, pier puterile-ĭ;
Da'n ochĭ, încă-ĭ jócă puternicĭ scânteĭ . . .

. . . .

Când vede 'nprejuru-ĭ: Curtea în picióre;
La capu-ĭ, pe-un scaun Cârja rugătóre;
Lângă pat pe fiuĭ, în genunchĭ, plângĕnd,
Mila cea cerescă Domnuluĭ cerând;
Cum póte, pe perne rezemat. . . vorbesce:
«*Voĭ, boerĭ aĭ țĕreĭ, ce țara iubesce!*
«*Simt, că slabu-mĭ suflet mĕ va părăsi.*
«*Domnia și Țara . . sĕ vor văduvi . . . .*
«*Bogdan este Domnul, ce vĕ rog s'alegețĭ*
«*In locul Aceluĭ. . . ce prin mine pierdețĭ . . .*

. . . .

«*Inaintea morțeĭ, și-a luĭ Teoctist,*
«*Vĕ maĭ leg, . . vĕ jur . . în ăst moment trist....*
«*La vecinĭ, ca Leșiĭ, . . Unguriĭ făloșĭ,*
Să nu vĕ încredețĭ, . . că sunt . . mincinoșĭ . .
«*Turciĭ . . dacă Legea nu vĕ vor călca;*
«*Dac'a Națiuneĭ datinĭ . . . vor păstra . .*
Să vĕ fie vouĕ pentru viitor
«*Tovarășĭ în lupte. . . mână de-ajutor!*
«*Căcĭ eĭ, . . sunt statornicĭ, . . când și-aŭ dat cuvîntul*
«*Sunt cinstițĭ prietenĭ, . . nu sĕ'ntorc, ca vîntul!*
«Insă! . . Dacă Legea, Némul și pămîntul
«Sunt amenințate. . . Vĕ găsițĭ mormîntul
«In lupte viteze! . . Sângele-l vĕrsațĭ!
«Moldova, . . Moșia. . . să v'o apărațĭ!

. . . .